

11. 1. 2008

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Co se mi nelíbí, poruším

Vrchlabská nemocnice spoléhá na to, že na ni zákony i zdravotní pojišťovny budou krátké

Skóre: 0.79

Název zdroje: Lidové noviny

Datum vydání: 11.01.2008

Nadpis: Co se mi nelíbí, poruším

Strana: 10

Pořadí: 1

Mutace: Celostátní

Rubrika: Názory

Autor: Petr Kučera

Ročník: 21

Číslo: 9

Náklad: 68303

Oblast: Celostátní deníky

Zpracováno: 11.01.2008 06:40

Identifikace: DCLN20080111010050 cz

Klíčová slova: trest (5x), soud (5x), přečin (2x), zákona (2x), právo, práva, porušování zákona, Ústavního soudu, zákon, odsouzení, právních, právní řád, zákony

Vrchlabská nemocnice spoléhá na to, že na ni zákony i zdravotní pojišťovny budou krátké

KOMENTÁŘ

Dejme tomu, že považujete za nemravné platit státu vysoké daně, ze kterých je placen kdekterý nemakačenko, zkorumpovaný úředník, neschopný politik či olympiádní sny páně Béma. Přestanete kvůli tomu příslušný zákon respektovat? A když - jak dlouho vám to vydrží, než nastoupí bernák, exekutor, vyšetřovatel?

Řediteli nemocnice ve Vrchlabí Vladimíru Drymlovi a majiteli Alexandru Seidlovi se prý zdá nemravné, když mají i děti do 18 let platit regulační poplatky za ošetření a hospitalizaci. Aniž by vyčkali rozhodnutí Ústavního soudu, mají je za protiústavní a odmítají je vybírat, jak zákon káže. Jak dlouho to může vydržet jim?

Zdá se, že dost dlouho na to, aby si na tom prvně jmenovaný vystavěl senátní kampaň a druhý zlikvidoval konkurenci v okolí.

Nic totiž nenasvědčuje tomu, že by za veřejně přiznaný přečin následoval rychlý a citelný trest. Že by za návodné jednání vedoucí k porušování zákona následovalo veřejné odsouzení a hanba. Jako by princip "zákony, které se mi nelíbí, nemusím dodržovat" platil v české společnosti obecně.

Pojišťovny se zatím kroutí Vezměme si reakci zdravotních pojišťoven. Za systematické a opakované

nevybírání regulačního poplatku, který má primárně za cíl ušetřit jejich pokladnám zbytečně vyhazované peníze, mohou uložit až padesátitisícovou pokutu. Co je to "soustavné a opakované", zákon neřeší. Klidně by se tedy dalo říci, že když někdo opakovaně den po dni týden nevybere od určité skupiny pacientů (v tomto případě nezletilých) ani korunu, je podmínka zákona naplněna. Pojišťovny ale tvrdí: počkáme měsíc, pošleme varování, počkáme další měsíc... a uvidíme, co se bude dít.

A na to jim majitel Seidl sebevědomě říká: Na mne si s nějakou pokutou nepřijdete. Budu se o ni soudit až k Pánubohu...

a uvidíme. A když na to přijde, z měsíce může být čtvrtrok (i posílání výkazu o péči, který má pojišťovně posloužit jako důkaz, lze odložit), ze čtvrtroku půlrok, mezitím proběhnou volby, padne vláda, přistanou Marťani, kdo ví.

A co si budeme namlouvat: pár desítek tisíc korun měsíčně jsou pro nemocnici drobné. Zvlášť když si je velmi snadno vydělá zpět na pacientech, kteří sem zamíří od svého stálého lékaře, protože na rozdíl od něj, slušňáka, tady ušetří na poplatcích. Pojišťovny mají i druhou možnost. Ve smlouvách s poskytovateli péče totiž bývá klauzule o závazku dodržovat platné zákony. Její vědomé porušování by tedy mohlo být důvodem k vypovězení smluv. A to by teprve nemocnici bolelo, kdyby přišla o pacienty, protože ti by si u nesmluvního zařízení museli veškerou péči s výjimkou akutní platit ze svého.

Ale i v tomto případě může vrchlabská nemocnice asi klidně spát. Zástupci pojišťoven se kroutí: poškodilo by to naše klienty. Jsme povinni zajistit jim dostupnost péče. Vypovědět smlouvu zdravotnickému zařízení a nemít za ně náhradu je těžké. A mají pravdu. Do nejbližší nemocnice v Trutnově je to sice bratru jen třicet kilometrů, ale kterému občanovi zhýčkanému hustou sítí zdravotnických zařízení by se chtělo, že...

Proč se vlastně zabývat jednou, z celostátního pohledu marginální nemocnicí, která si postavila hlavu? Proč dávat lidem, kteří s prominutím kálí na právní řád (ovšem z vyšších pohnutek, pravda), tolik prostoru pro prezentaci?

Jde tu o princip. Jednak z pohledu oněch drobných ordinací v regionu, které jsou fakticky postiženy tím, že někdo drze porušuje zákon a ještě se přitom tváří jako Mesiáš. Druhak z obecného pohledu vymahatelnosti práva v Česku. Zvlášť, když hlavním aktérem je člověk, který sám touží stát se zákonodárcem. I ostatní soukromí provozovatelé zdravotnických zařízení pak mohou obdobně jako pan Seidl začít tvrdit, že státu není nic do toho, jestli vybírají peníze, které jsou ze zákona jeho příjmem (a ignorovat přitom, že jde o peníze z veřejného zdravotního pojištění, které má stát právo regulovat).

Další test Drymlem České zdravotnictví prostě prožívá další "test Drymlem". Ten první, kdy si stejně neomaleně počínal z pozice náměstka ministra Davida Ratha, relativně přežilo. Tehdy stejně jako dnes překrcoval platné zákony, jak se mu hodilo (jeho výrok "Zákon je takový, jak rozhodne soud." je přímo ukázkový), ignoroval stanoviska právních expertů i obyčejnou lidskou slušnost (řadoví zaměstnanci ministerstva a VZP, jakož i moderátoři televizních debat by mohli vyprávět).

Co ostatně čekat od člověka, kterému nebylo žinantní donášet médiím na stranickou kolegyni Miladu Emmerovou - ne snad proto, aby pomohl zdravotnictví, ale, jak se záhy ukázalo, aby se mohl cpát na její místo ministryně. Senátor, který se do funkce dostal populismem postaveným na porušování zákona - co víc bychom si mohli přát?

České zdravotnictví prožívá další "test Drymlem". Ten první, kdy si stejně neomaleně počínal z pozice náměstka ministra Davida Ratha, relativně přežilo. Tehdy stejně jako dnes Dryml překrcoval platné zákony.

O autorovi: Petr Kučera, e-mail: petr.kucera@lidovky.cz redaktor LN

Zpracovatel: [Anopress IT a.s.](#)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz